

[Poul Møller.]

fremmet i forbindelse med den opsparingsordning, der endnu står tilbage at gennemføre.

Den anden langsigtede foranstaltning, som var et led i forsommerens forlig, var den omlægning af beskatningen, som omsætningsafgiften gør mulig. Hvis vi vil fremme arbejdsindsatsen, hvis vi vil tage et skridt frem imod en løsning af sambeskatningen, og hvis vi vil stille opsparingen gunstigere, er det nødvendigt i stigende udstrækning at overgå fra skat på indkomst til skat på forbrug.

Med de skattepolitiske synspunkter, vi har arbejdet for gennem mange år, var det udsigten til at få disse opfyldt, som bandt os til forhandlingsbordet i forsommeren. En skat, der varigt blev lagt over på de øvrige, eller en, som gav regeringen mulighed for yderligere at forøge statens ekspansion, havde og har ikke vor interesse.

Udsigten til vor indtræden i fællesmarkedet inden udgangen af 1963 gør denne skatteomlægning endnu mere nødvendig. Ved eksport kan de afgifter, der er pålagt eksporterede varer, refunderes eksportører, medens en stigning i omkostningsniveauet, som er en følge af en høj direkte beskatning, ikke kan godtgøres ham, da der i så fald bliver tale om forbudte eksportsubsidier. Derfor har f. eks. Frankrig opnået en betydelig konkurrencemæssig fordel i forhold til andre fællesmarkedslande ved at lade 70 pct. af landets offentlige udgifter hvile på omsætnings- og forbrugsafgifter, medens kun 30 pct. hviler på de direkte skatter.

Dette giver et yderligere incitament til at fastholde den skatteomlægning, som er indeholdt i forliget. Regeringen kender mit partis stilling til disse spørgsmål fra sommerens debat, og den gør derfor klogt i allerede nu at indrette det offentlige forbrug for næste finansår i overensstemmelse med statens normale indtægter. Så vidt man kan skønne, vil disse også til næste år stige meget betydeligt, så regeringen behøver ikke at forgrube sig på omsætningsafgiftens provenu, hvis den fortsat ønsker et overskud på statsfinanserne.

Den højtærede finansminister har rejst spørgsmålet om at løse de gifte kvinders beskatning ved en lønskat. Sådan som tanken kom til udtryk, syntes løsningen

snarere at være et forsøg på at få skabt et springbræt til kildeskatten end en ophævelse af sambeskatningen. Sambeskatning hænger sammen med progressionen i vor skatteskala, det ved alle, der beskæftiger sig med disse problemer. Derfor ønsker vi undersøgt, hvad det vil koste staten, om den proportionale skat gennemføres for alle almindelige arbejdsindkomster. Over for statens udgift på dette område må stilles den stigning i produktionen, som bliver resultatet af en sådan skattereform. Vi har brug for arbejdskraftreserven, der ikke findes i dag på arbejdsanvisningskontorerne, men i hjemmene. Kan opgaven ikke løses ad den vej, jeg her har antydnet, bør vi undersøge, hvad det ville koste, om vi tog skridtet fuldt ud og beskattede mand og hustru hver for sig, altså gik fra sambeskatning til særbeskatning.

Det bliver den politiske opgave i den nærmeste fremtid at nedbryde alle de skranker for initiativ og effektivitet, som findes i lovgivning og organisationsaftaler. Vi må overalt sætte ind på at revidere vor økonomiske tænkning, så den tilføjes den nye dimension, som Europas — jeg håber, det ærede medlem hr. K. B. Andersen undskylder, at jeg i denne forbindelse siger Europas, ikke specielt Danmarks — fulde beskæftigelse indfører i den politiske og økonomiske tænkning. Af en vis passus i det ærede medlems tale fik jeg det indtryk, at det var trekantregeringens skyld, at arbejdsløsheden var blevet bekæmpet i hele Vesteuropa; men det viste sig senere, at der også havde været vore nabolande og dermed smittet lidt af på os. Det var meget beroligende. Altså, Europas fulde beskæftigelse indfører en ny dimension i den politiske og økonomiske tænkning. Vi må sikre den fulde beskæftigelses opretholdelse ved at skabe en omkostningspause med stabilt prisniveau, vi må kalde på arbejdskraftreserven og produktivitetsreserven, der kan øge produktionen og eksporten.

Det konservative folkeparti vil sætte som sin hovedopgave at styrke vort økonomiske og kulturelle beredskab og øge vore muligheder i det nye Europa, vi kommer til at tage del i. Vort samarbejde med det parti, der her i salen står os nærmest, venstre, er grundlaget for vor parlamentariske virksom-